

ASSAJOS

DRAG
KING

YAS+2022

YAS+

YAS+

YAS+

Edició 2022

YAS+ sexualitats, gènere i
expressions artístiques.

*Amb la participació de Tur, Ber, Irene, Nim, Berta, Mario,
Laura, Ander, Alba, Capitano Barbacoño (Masha), Tess i Maio.*

"Abracemos nuestra feminidad y nuestra masculinidad, abracemos el fluir, el cambiar, el dudar, el preguntar y entender.

Solo así podremos construir la nueva norma en la que todo el espectro diverso tenga cabida todos los días del año."

Lectura del manifest performance
"Te desgravo, Papi"

Aquest fanzine és un recollit de les trobades drag king i cuir que hem fet al llarg de set setmanes, unes trobades que han estat possible gràcies al projecte **YAS+: sexualitats i expressions artístiques** realitzat per SEXus amb la increïble col·laboració de Capitano Barbacoño, com a tallerista drag.

Durant set sessions hem treballat les sexualitats a través dels seus diferents eixos: identitat i expressió de gènere, orientacions, pràctiques sexuals, ITS, mètodes anticonceptius i de prevenció, cycle menstrual, violències masclistes, amor... Compartint sabers, sentirs i fent dinàmiques que ens han fet posar el cos a més de la ment.

I parlant de posar el cos... l'hem pogut posar al complet gràcies a Masha, que amb la seva experiència com a drag king s'ha encarregat que poguéssim portar a la pràctica tot allò que hem treballat i reflexionat en la teoria. Cada setmana hem anat experimentant en col·lectivitat amb el moviment corporal, amb la vestimenta, amb els rols de gènere, hem jugat a disfressar-nos i maquillar-nos, a experimentar amb les masculinitats, a posar davant la càmera, a construir-nos el nostre propi personatge i a pensar-nos des d'altres llocs.

Aquestes pàgines pretenen compartir amb la resta un trosset de l'experiència que hem viscut, com hem teixit xarxa i amiatat a través de compartirnos i del drag. També pretenen reivindicar la importància de generar espais on poder aprendre entre totis, on poder parlar de manera segura sobre les nostres sexualitats i identitats, on poder jugar i gaudir amb qui som sense ser jutjadis.

QUÈ ÉS EL DRAG KING?

Entenem el drag com un art que recull una mirada integral LGTBIAQ+, que a través de la creativitat, del teatre, de l'expressió corporal i del joc busca experimentar amb la pròpia identitat i expressió de gènere i qüestionar els rols i estereotips establerts.

Juga amb l'estètica, amb la comunicació, amb el cos i amb tot allò que pugui formar part de l'expressió i la performance.

En el nostre imaginari sobre el drag sempre ens ve al cap les drag queens, des d'aquí volem fer una abraçada a lis performers que es dediquen a treballar la feminitat en el seu drag, però volem visibilitzar especialment el drag king amb perspectiva cuir, ja que no ha sigut fins ara quan s'està començant a fer eco de la seva existència.

El drag king busca experimentar i treballar les masculinitats des de diferents eixos, com ara fer sàtira i visibilitzar els estereotips i rols marcats d'una masculinitat tòxica, generar i visibilitzar altres formes de masculinitats més positives, i treballar la pròpia masculinitat que tenim totis.

Per un altre costat, el drag cuir experimenta dintre dels dos paraigües, masculí i femení, i trenca també amb el binarisme d'aquests, generant fluïdeses i alternatives identitàries, aquí hi podríem trobar el drag club kid, per exemple.

En aquest petit viatge que hem fet, hem estat treballant el drag king amb una perspectiva cuir, explorant la nostra pròpia identitat i reflexionant des d'on volíem fer el drag.

Volem reivindicar el drag com un art, com un joc i com una eina d'autoconeixement des de la col·lectivitat. Totis, independentment del nostre gènere i expressió, podem explorar diferents versions de nosaltres mateixis, podem fer drag queen, king i cuir!

**COM
CONSTRUÏM
EL NOSTRE
DRAG KING?**

MAQUILLATGE

Mi relación con el *make-up* no ha sido fácil. De peque yo siempre era uno más de los chicos, y no me interesaba nada pintarme la cara. En mi adolescencia tuve una mini época cuando intentaba cumplir con lo que esperaba la sociedad de las que estamos leídas como mujeres. En esa época probé la falda, la laca de uñas, leer la Cosmopolitan y salir con chicos (no me quedé con nada de esto). También en ese momento de mi vida por primera vez dejé a unas amigas maquillarme, cuando me miré en el espejo vi a un chico con el maquillaje femenino, parecía una drag queen y aún no estaba preparada para vivir eso. Al final no aguanté tanta normatividad y en poco tiempo con alivio volví a mi estilo de marimacho. Mi madre nunca se maquilla, pero me decía: ¿Hija, cuándo vas a parar de vestirte como una lesbiana y cuándo te vas a maquillar? Arreglar lo primero no hay manera - creo que por ser lesbiana con cualquier outfit parezco lesbiana. Y con lo de *makeup* no ha pasado ni una década y sí que le he hecho a mamá un pequeño regalito - me empecé a maquillar... ¡de drag king!

La moraleja #1: Todas las herramientas sirven para expresarnos si se utilizan con creatividad.

La moraleja #2: Detalla y precisa cuando pides cosas al universo para no quedarte frustrado con lo que recibes, como le ha pasado a mi madre con mi *make-up*.

CAPITANO BARBACOÑO

EMBENAT

DELS PITS

Crec que explorar la identitat, explorar com ens mostrem davant les altres persones, i com ens mostrem sobretot davant nosaltres mateixis, és un treball essencial que pot fer-se molt pesat, però simultàniament ens pot aportar noves coses que potser abans no contemplàvem.

Sempre havia pensat en la meva identitat, i en com pot ser que hi hagi persones que ho tenen tan clar (una identitat marcada amb pautes) i d'altres que flueixin i canviïn amb una facilitat encantadora. Sé que existiran tantes opinions com individus, però sota els meus paràmetres (òbviament influenciats per la construcció de conceptes de la societat), explorar-se és un acte meravellós que ens permet arribar a comprendre el nostre cos, els nostres dolors i les nostres inquietuds més enllà del pensament.

Ometre (o almenys intentar-ho) aquest aspecte de mi mateixa, fer desaparèixer el principal atribut que em feminitza i em pot fer “sentir desitjada” en el conjunt del meu entorn, em va fer posar-me contenta! Jo estimo molt els meus pits, però crec que a vegades, almenys per a mi, és important experimentar amb les nostres eines (cos i extensions) i modificar-les per saber com encaixem i com ens sentim realment amb o sense coses que SEMPRE tenim a l’abast. La veritat és que m’agradaria molt tornar a provar l’art del drag king, ja que en aquest context se’m permet (i em permeto jo mateixa) amb més llibertat conformar identitats que al dia a dia no contemplo, principalment per no desencaixar el meu rol social d’una forma tan física, tan observable (perquè el que penso seguirà sent: “vull fer-ho”).

És curiós perquè justament ara, a la uni, estic fent una assignatura en la qual parlem dels estigmes, de la societat neurotípica i de com realment el que importa de conviure en societat és encaixar en les tècniques acceptades del cos, i si no les acabem rectificant. Un exemple que ens posaven: com a societat diagnosticuem a gent amb trastorn d'espectre autista quan considerem que no tenen aptituds comunicatives que encaixen en la normativa (mirar als ulls quan et parlo, etcètera, tot i que la realitat és que no necessiten mirar als ulls per escoltar-te, ja que això requereix fer funcionar el sistema visual en comptes de l'auditiu, per tant, t'estan escoltant) i les intentem rectificar. Aleshores, a partir d'aquí, no ens importa si la persona ens escolta o no, ens importa que sembli que ens escolta.

Partint d'aquesta reflexió, i amb l'experiència que estic tenint amb el curs de sexualitat, arribo a entendre millor la força de l'opressió per a les persones que no encaixen als estàndards, però la realitat és que per dins, tot i que visualment no ho mostrem, seguirem sent aquesta persona que realment som, però malauradament el poder social que s'exerceix i aixafa a totes les persones discriminades molts cops arriba a traspassar les barreres visuals i afecta de forma psicològica a la persona, creant disfòria en els cossos no normatius.

ÓSCAR

CONSTRUCCIÓ DEL PERSONATGE

- Com et dius?
- Quin és el teu horòscop?
- Quin és el teu hobbie?
- Què penses de l'amor?
- Quin és el teu menjar preferit?
- Tens bona relació amb la teva família?
- Si fossis una marca de cotxe, quina series?
- Tens algun somni?
- Plores sovint?
- Què penses del feminisme?
- T'agradaria viatjar? On?
- T'ha agradat mai un noi?
- Quina és la teva pràctica sexual preferida?
- Gos o gat?
- Treballes?
- Destacaries algun record d'infància?
- Vius sol?
- Què és el més important per a tu?
- On passes el teu temps lliure?
- Creus que hauries d'anar a teràpia?
- Si t'haguessis de tatuar la cara d'algú, de qui seria?
- Tens un grup d'amiguis? Com són?
- Quin tipus de música escoltes?
- On vas néixer?
- T'agrada fer alguna cosa artística?
- Què és el que més odies?
- Com ets quan estàs enamorat?
- T'agrada cuinar?
- ...

SOBRE EL TEU DRAG

A ese niño de ahí que se siente mal,
dile que venga que yo estoy igual.

Dile que no es su culpa,
que es totalmente válida por tener vulva.

Que nosotres le arropamos, que hay muchas más,
que no va a volver a sentirse solo jamás.

A ese niño de ahí que le miran mal,
dile que se acerque que estamos igual.

Que si su familia no le acepta, ahora somos su
familia,
que nos la sudan el Borbón y el policía.

Dile que aquí puede ser, puede crecer,
puede irse y puede volver.

Que aquí no hay jerarquías,
que todes somos disidentes y algo anarquistas.

A ese niño de ahí que se está derrumbando,
dile que venga que le tendemos la mano.

Sobre todo dile que le queremos.

MAX EL MANETES

Al jo del passat.

Que ella, orgullosa, deia: jo soleta! Que no
Encaixava i deia no ser ella, per no descobrir la
soledat. Que deia ser insuficient, quan el seu
entorn era exigent.

Perdó per haver-te torturat amb inseguretats,
perdó per no estimar-te, i pensar que no hi havia
futur per tu.

Tant de bo sàpigues que tot passarà, i que confio
en tu per sortir endavant. Que et necessito, i que
t'estimo, perquè som l'amor de la nostra vida.
Et penso, i mai oblidaré la nena que volia ser lliure
i que, valenta, ha arribat fins aquí. A la nena del
present, un gràcies per la llibertat. I a la del futur
un: Et seguiré estimant.

AZULEJO

Para mí drag (y drag King en particular) es una herramienta superpoderosa de transformación personal y social. Es una herramienta muy valiosa a la hora de cuestionar y revisar el sistema binario y cisheterocentrista en el cual vivimos. A mí personalmente la experiencia de drag me ha permitido conectar más con mi feminidad y masculinidad auténtica, también me ha hecho más consciente de todo lo que quería expresar y tenía reprimido por autocensura y para seguir las reglas. Drag para mí rompe totalmente todas las reglas, abre un espacio enorme para vivir la fantasía en la realidad.

A algunas personas les incomoda ver a la gente en drag y no se pueden imaginar a ellos mismos hacerlo, porque les parece perverso. Me parece superimportante que suene la pregunta: “¿Por qué si una se viste de cocodrilo, es el carnaval y si se viste del hombre, es la perversión”? Para mí drag abre espacio de reflexión para todes quienes están dispuestos a reflexionar.

De peque mi madre se negaba a vestirme de rosa y superfemenina. A los cinco años empecé a performar lo que me encantaba. ¡Lo siento mamá, tu hijo nunca fue una niña como pensabas, pero sí una diva femme! Adoraba ponerme vestidos, mi tiara de princesa y los tacones con plataforma rosa llenos de purpurina. Con mi tía hacíamos una pasarela en el pasillo, me dejaba su ropa y zapatos. Con mi hermano era sesión de maquillaje y peluquería. ¡Éramos tremendas divas!

Siempre me dio miedo experimentar con la masculinidad. El no identificarme como mujer, uno de mis temores era sentirme cómodo con lo masculino, porque no quería ser aquello que siempre me había disgustado, un hombre cishet. (imposible teniendo en cuenta que *i'm not cis* jajaja.) Cuando entiendes que experimentar con energías, expresiones y roles distintos no tiene por qué cambiar tu identidad de género, entras en un plano más flexible, menos binario que te permite jugar. Me siento agradecido de poder estar performando también la masculinidad, de poder sentirme cómodo en ello y que mi drag sea una marika bien orgullosa, como tributo a los hombres que sí me han cuidado siempre.

Performando lo masculino o femenino, *femme* disidente no binarie siempre.

PINKY DICKIE PIXIE

Aquest taller de drag, m'ha permès des de la performance, el carinyu i el jugar, explorar corporalitats de mi mateixi que no m'havia atrevit a personificar jo soli abans.

Agraeixo a totis les que n'han format part, les complicitats, els riures i la confiança que han fet d'aquests tallers una experiència xulíssima.

I gràcies a Capitano Barbacoño, per obrir-me una porta cap a una pràctica que qui sap què, però que m'apassiona.

PRECIADO MANOS DE DILDO

De petita recordo que sovint em deien “Mariona Maricona”. I si, soc Marimacho des que tinc memòria, d’una manera o altra crec que la meva identitat de bollera butch ha coquetejat en alguns moments amb dragejar... Performar una masculinitat en el joc de pares i mares, disfressarme de tio per carnestoltes, ser el Ken, el playmobil vaquer, ser Baute i no Marta Sánchez als karaokes...

La pluma bollera m’ha ensenyat que hi ha moltes maneres d’habitar el món i de trobar alternatives a l’hegemonia de gènere i als marcs estètics femenins. La otreDRAG mola, i sempre ha estat més a prop meu del que pensava.

TONI

SEXis

Gràcies a totes les persones que heu fet possible el YAS+2022. Estimem aquest projecte perquè un any més s'ha generat una família amb qui enxarxar més enllà d'aquestes 7 sessions formatives, amb qui emmirallar-nos, riure, aprendre, emocionar-nos i performar.

A cada edició descobrim mirades, vivències i perspectives que n'aporten moltíssim, que ens fan repensar i que ens confirmen que val la pena seguir construint.

Gràcies, SEXis.

sexus@abd-ong.org

www.sexus.org

YAS+
YAS+
YAS+

@SEXUS_ORG

